

НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
"ОДЕСЬКА ЮРИДИЧНА АКАДЕМІЯ"

II Всеукраїнська науково-практична конференція

ЖУРНАЛІСТИКА ТА СОЦІАЛЬНІ КОМУНІКАЦІЇ
в контексті становлення
громадянського суспільства в Україні та світі:
виклики, тенденції, перспективи

15 березня 2024

Національний університет «Одеська юридична академія»
Факультет журналістики

ЖУРНАЛІСТИКА ТА СОЦІАЛЬНІ КОМУНІКАЦІЇ В КОНТЕКСТІ СТАНОВЛЕННЯ ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА В УКРАЇНІ І В СВІТІ: ВИКЛИКИ, ТЕНДЕНЦІЇ, ПЕРСПЕКТИВИ

Матеріали

II Всеукраїнської науково-практичної конференції

(Одеса, Національний університет «Одеська юридична академія»,
15 березня 2024 року)

Одеса 2024

Відповідальний за випуск:

Скалацька Олена Віталіївна

– доктор філософських наук, доцент, декан факультету журналістики
Національного університету «Одеська юридична академія»

Матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції [наук. ред.
В.Колкутіна, упоряд. Ю.Грушевська]. Одеса: Національний університет
«Одеська юридична академія», 2024. 151 с.

Матеріали конференції присвячені визначенню перспективних напрямів
досліджень журналістики й соціальних комунікацій.

Призначається для науковців і викладачів у галузі соціальних комунікацій, а
також аспірантів, студентів і широкого кола читачів.

Матеріали публікуються в авторській редакції.

РОЛЬ МЕДІЙНОГО ВІДОБРАЖЕННЯ У ФОРМУВАННІ ВЗАЄМОРОЗУМІННЯ В СУСПІЛЬСТВІ.....	105
Семенова Катерина	
ТЕОРЕТИЧНІ І МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ІНТЕГРОВАНИХ МАРКЕТИНГОВИХ КОМУНІКАЦІЙ.....	109
Сіміцар Владислав	
ЕТИЧНІ ПРИНЦИПИ ВЕДЕННЯ ІНТЕРВ'Ю НА ПРИКЛАДІ ВІДЕОІНТЕРВ'Ю ВЛАДИСЛАВА СІМІЦАРЯ З ДМИТРОМ ВОЛКАНОВИМ	114
Стеколыщикова Валентина	
ТЕКСТОТВОРЧІСТЬ ЖУРНАЛІСТА ТА СОЦІАЛЬНЕ СЬОГОДЕННЯ: АМБІВАЛЕНТНІСТЬ ВІДОБРАЖЕННЯ, ХАЙПОВІСТЬ ТА ПРОФЕСІЙНА ЕТИКА...	119
Тодоров Ігор	
КОМУНІКАЦІЙНИЙ ВИМІР НОВІТНІХ БЕЗПЕКОВИХ УГОД УКРАЇНИ	122
Чабала Уляна	
НАПРЯМКИ РОЗВИТКУ ВІЙСЬКОВОЇ ЖУРНАЛІСТИКИ В УКРАЇНІ.....	125
Цилосані Анна	
ОСОБИСТИЙ БРЕНД ЯК ФОРМА ПРОСУВАННЯ ПСИХОЛОГІВ ТА ЕКСПЕРТІВ (НА ПРИКЛАДІ КАТЕРИНИ ЛАЗОР)	128
Чубук Олег	
МЕТАМОРФОЗИ НОВИННОЇ ЖУРНАЛІСТИКИ В УМОВАХ ЗРОСТАННЯ «РОЛІ» СМАРТФОНА У ВИРОБНИЦТВІ Й ОТРИМАННІ НОВИН	133
Шкрабак Єлизавета	
ПРОПАГАНДА ЗА ДОПОМОГОЮ СИМВОЛІВ У XX-XXI СТОЛІТТІ.....	138
Шмаленко Юлія Іванівна	
СВОБОДА СЛОВА ЧИ ІНФОРМАЦІЙНА БЕЗПЕКА: ДИНАМІКА ГРОМАДСЬКОЇ ДУМКИ ЩОДО ДЕРЖАВНОГО КОНТРОЛЮ НАД ІНТЕРНЕТ-КОНТЕНТОМ.....	141
Яковенко Олексій	
МЕТОДИКИ АНТИПРОПАГАНДИСТСЬКОГО ВПЛИВУ ПІД ЧАС ВІЙНИ	146
Автори	
	150

Тодоров Ігор

КОМУНІКАЦІЙНИЙ ВИМІР НОВІТНІХ БЕЗПЕКОВИХ УГОД УКРАЇНИ

Розглянуто комунікативні аспекти підготовки та укладання угод про співробітництво в безпековій сфері між Україною та західними країнами. Доведено не юридичний характер цих угод і відсутність в них реальних гарантій безпеки.

Ключові слова: гарантії безпеки, НАТО, міжнародне право, безпековий компакт, комунікативний вимір, безпекова угода.

Communicative aspects of preparation and conclusion of agreements on cooperation in the security sphere between Ukraine and Western countries are considered. The non-legal nature of these agreements and their lack of real security guarantees have been proven.

Key words: security guarantees, NATO, international law, security compact, communicative dimension, security agreement.

У вітчизняному політичному та медійному дискурсах від початку російського широкомасштабного вторгнення тривають розмови про надання Україні «безпекових гарантій». На роль гарантів пропонувалися різні країни, у березні 2022 р. навіть згадувалася Росія. У вересні 2022 року був презентований Київський безпековий компакт (який дехто називав договором). Офіційно заявлялося, що цей документ запропонував сучасний багаторівневий механізм гарантій для забезпечення безпеки України до моменту її вступу до НАТО. Проте жодна країна не приєдналася до нього. 12 липня 2023 р. країни «Великої сімки» оголосили Спільну декларація про підтримку України. У вітчизняному інформаційному просторі цей документ сприйняли як такий що вказував на довгострокові гарантії безпеки та економічну підтримку України. Насправді це були лише політичні запевнення. Втім в ній передбачалася можливість укладення двосторонніх безпекових угод.

На початку 2024 року були укладені угоди про співробітництво у сфері безпеки з Великою Британією, Німеччиною, Францією, Данією, Італією,

Канадою та Нідерландами. Готується підписання ще кількох аналогічних угод. В усіх вказаних угодах йдеться про надання всебічної, включаючи військову, підтримки Україні для захисту територіальної цілісності від 1991 року та у поверненні окупованих територій. Ця підтримка включає забезпечення швидкої та постійної допомоги в безпеці, військовій техніці та економічній підтримці, хоча конкретні строки постачань, як правило, не визначені. Також передбачено підтримку реформ, закріплення фінансування на військові потреби української армії на 2024 рік, співробітництво у сфері оборонно-промислового комплексу та залучення іноземних інвестицій, компенсацію збитків від російської агресії та притягнення Росії до відповідальності за злочини агресії проти України. Йдеться також про посилення санкційного тиску на Росію, співпрацю у сфері розвідки та кібербезпеки, протидію російській дезінформації та маніпуляціям, захист критичної інфраструктури України. Термін дії угод про співробітництво у сфері безпеки - десять років з можливістю подальшого продовження. Втім існує певна різниця між цими угодами. Зокрема, це стосується угоди між Україною та Німеччиною. Цей документ є найбільш обережним. На відміну від більш конкретних умов угод з Великою Британією, Францією та іншими країнами, ФРН уникала використання виразу «зобов'язання у безпеці», віддавши перевагу більш абстрактному формулюванню: «Німеччина має намір надавати непохитну підтримку Україні стільки, скільки буде потрібно, щоб допомогти Україні захистити себе та відновити територіальну цілісність у межах її міжнародно визнаних кордонів». Українсько-німецька угода також не містить згадки про підтримку у вступі України до НАТО [1].

Водночас є нюанси на яких, як правило, не акцентують увагу провідні медіа. Вказані угоди набирали чинності відразу після підписання, тобто, не потребують ратифікації в парламентах. Отже це передусім політичні, а не юридичні угоди. Вони не відповідає вимогам закону «Про міжнародні договори України» [2]. Міждержавні угоди повинні відповідати Міжнародній конвенції про право міжнародних договорів 1969 року, яка вимагає

обов'язкового виконання національних конституційних норм щодо ратифікації [3]. Показово, що всі ці безпекові угоди опубліковані на сайті Президента України, а не Верховної Ради, Кабінету Міністрів чи МЗС. Проте Президент В.Зеленський та керівник його офісу А.Єрмак продовжують публічно стверджувати, що Україна укладає угоди про «гарантії безпеки». Такі твердження з боку влади є небезпечним не лише тим, що вводить частину суспільства в оману. Це також об'єктивно гальмує наш рух до НАТО, бо ставить під сумнів його доцільність (навіщо НАТО, якщо ми вже маємо гарантії). Проте лише приєднання до НАТО може забезпечити реальний рівень безпеки, а не те про що йдеться в безпекових угодах. Отже підписані на початку 2024 р. угоди, фактично не містять гарантій безпеки, оскільки такі гарантії передбачають союзницькі зобов'язання. Україна загалом вже десять років веде війну без союзників.

Література

1. Угода про співробітництво у сфері безпеки та довгострокову підтримку між Україною та Федеративною Республікою Німеччина. Офіційне інтернет-представництво Президента України. URL: <https://www.president.gov.ua/news/ugoda-pro-spivrobitnictvo-u-sferi-bezpeki-ta-dovgostrokovu-p-88985>
- 2 Закон України «Про міжнародні договори України». Офіційний вебпортал парламенту України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1906-15#Text>.
- 3 Віденська конвенція про право міжнародних договорів. Портал Liga 360. URL: <https://ips.ligazakon.net/document/MU69K01>